

NE USPOMENE VEĆ ŽIVOT

(Zapevajući potmulim grlenim glasom,
bacajući se na ni ne cvijećem, već plodovima
Mrtvog mora) Šema Izrael Adonai
Elohenu Adonai Ehad.

James Joyce: *Uliks*.

Nad Izraelom kćeri Jakova, sunce, nage povorke
Svetlosti sa snežnim molitvenicima u rukama,
Silaze preko neba povorke nagih žena sa svećama,
Plameni glasovi prelaze preko devojačkih usana:
Osana. Pir završen je. Juda Iskarjot
U istoj spodobi s Hristom u nebesa uzneo se.

Sunce, nage povorke nad Izraelom,
Nebo nije više pusto, ono s koga je došlo zlo,
Dečije spaljene ruke kroz dimnjake krematorijuma
načinile su lepe oblake kumuluse
od loptica svežeg hleba.

U parkovima zbor od šest stotina, od šest miliona glasova,
sunčana kapa pod kojom se žari sva kosa odsečena
sa lepih umiljaštih glava kćeri Jakova.

Noćnih leptira oko lampe meseca vrlo je malo,
Palme od noći traže ljubav, lišće pipa prstima
Trepćavim po tamnim usnama noći. Čulno kao žalo
kraj mora, kao more kraj žala. Pipaju prsti ljubavi
úsne pofamnele peskovite obale. I poneka mala
scena iz života. Prođe neko, nalik je na nekog,
naliči šešir na nos. Savršeno logično je sve
do ovog časa. I žena što uz njega stalno sramežljivo
dahće. Nepoznato i ovo obično obrtanje skazaljka,
u beskrajnom oknu vremena, u oknu beskraja iz koga se
može da iskopa jedan srećan trenutak, belutak,

trenutak kao zrno zlata, da se ispere, ko zna zlata,
'da se ispere, 'da se izvere; da se izmere ti trenuci,
'međ tim ženskim dlanovima to zlato, o kćeri
'Izraelske.

Kakva divna šetališta na obalama novog grada,
na obalama stola i prozora, ribe na stolu
načinjene od Pikasoa, Prustove devojke u cvetu
govore hebrejski baš u tom zrnu vremena
blještavom kao zlato. Tugovanje za spaljenima,
o zemlje kanaanske. Ne otvaraj knjigu sa koricama
od ljudske kože, ne čitaj šta piše na toj tetovaži
na abažuru od ljudske kože, kad ti oči lete
po pismu ljudske dobrote, po 'slovu koje svetli,
o kćeri Evina, bez zapevke.

Izraelu, najveća otadžbino na svetu,
Dimnjaci krematorijuma nastanili su tvoje nebo
'Ti se ne sećaš, Izraelu, ti si uvek prisutan
tvojim beskrajnim ljudima koji su prisutni
kao i naše disanje.